

[Rasmus Hansen.]

slag om Forhøjelse af Børnetillæg. Desuden var der en Mulighed for at beregne, hvad det vilde komme til at koste at lempe Fradragreglerne for Indtægt og Formue.

Derimod var der ikke nogen Mulighed for straks at fastslaa Omkostningerne ved de faste Tillæg, som vi har foreslaaet. Der var, som ærede Medlemmer maaske vil erindre, fire faste Tillæg, nemlig et fast Tillæg til Brændsel, et fast Tillæg til Beklædning, et fast Tillæg til Husleje for de Aldersrentenydere, som ikke har Bopæl i en Aldersrentebolig eller paa et kommunalt Alderdomshjem, samt et fast Tillæg til alle Rente-nydere paa 75 Aar og derover. Vi lod Spørgsmaalet om disse faste Tillægs Størrelse staa aabent. Vi gjorde det med Overlæg, fordi vi var villige til en Forhandling med Regeringen om disse Tillæg.

Alligevel mødte den højtærede Arbejds- og Socialminister her i Folketinget den 14. Februar med en Opgørelse, som gik ud paa, at Gennemførelsen af det socialdemokratiske Forslag vilde forhøje de nuværende Udgifter til Alders- og Invalidere med 120 Mill. Kr. om Aaret. Tillægget til Brændsel og Beklædning vilde, oplyste den højtærede Arbejds- og Socialminister, koste 30 Mill. Kr., Huslejetillægget 30 Mill. Kr., et obligatorisk Hjælpeløshedstillæg til Aldersrentenydere over 75 Aar 16 Mill. Kr. Vi fik disse Tal slynget i Hovedet, uden at det af de Oplysninger, som den højtærede Arbejds- og Socialminister gav her i Tinget, klart fremgik, paa hvilket Grundlag man havde regnet sig frem til disse Beløb. Jeg erindrer bl. a., at den højtærede Arbejds- og Socialminister om Hjælpeløshedstillægget kort og godt uden at give Tinget nærmere Oplysninger paastod, at det vilde koste 16 Mill. Kr. Vi ønskede derfor ganske naturligt inden for det Udvalg, der har været nedsat, at faa Rede paa, hvorledes Arbejds- og Socialministeren naaede frem til disse Udgiftstal, men det har indtil denne Dag ikke været muligt for Udvalgets Medlemmer at faa klarlagt denne Hemmelighed. Det har derfor ikke kunnet undgaas, at vi har dannet os det Indtryk, at Ministeren af en eller anden Grund fandt det opportunt at slynge Tinget nogle Beregninger i Hovedet, som den højtærede Minister ikke har haft stor Lyst til at give nærmere Underretning om, hvorledes han var naaet frem til. Lejlighed til et Samraad med den højtærede Minister om disse Tal har der ikke været i det nedsatte Udvalg. Der har overhovedet ikke været en Forhandling i Udvalget med den højtærede

Arbejds- og Socialminister om noget som helst, skønt han her i Tinget ikke een, men flere Gange har givet Meddelelse om, at han forberedte en Revision af Alders- og Invalidere Lovgivningen.

Før jeg gik paa Talerstolen her i Dag, har jeg af Udvalgets Formand faaet Underretning om, at nu er de Spørgsmaal, der er stillet af de socialdemokratiske Udvalgsmedlemmer, blevet besvaret, og Materialet er sendt til Trykning; men hvad dette Materiale gaar ud paa, har Udvalgets Medlemmer i dette Øjeblik ikke den svageste Anelse om.

Jeg tror nok, man kan sige uden at gøre sig skyldig i nogen som helst Overdrivelse, at det er en usædvanlig Behandling af Udvalgsmedlemmer, som gaar til Arbejdet paa Grundlag af et Forslag til Beslutning, som i hele sin Opbygning tydeligt vidnede om, at den Gruppe her i Rigsdagen, der havde fremsat dette Lovforslag, i høj Grad var villig til en Forhandling med Regeringen om det vigtige Anliggende, som Forslaget drejede sig om, et Anliggende, som direkte berører Ve og Vel for $\frac{1}{4}$ Million Mennesker i dette Land.

Men naar det er Stillingen, naar Regeringspartiet og naar den højtærede Arbejds- og Socialminister i de sidste 2 Maaneder er optraadt paa den Maade, som jeg her har skildret, over for en tydelig Tilkendegivelse af Forhandlingsvilje vedrørende et Anliggende, som ikke alene optager Sindet hos den kvarte Million Mennesker her i Landet, som direkte er interesseret i Spørgsmaalet om Alders- og Invalidere, men i allerhøjeste Grad ogsaa beskæftiger Sindet hos Tusinder og atter Tusinder af Mennesker ud over Aldersrentenydernes Kreds, synes jeg, at Venstre og ikke mindst den Regering, hvoraf den højtærede Arbejds- og Socialminister er et fremtrædende Medlem, har god Grund til at ophøre med den Komedie at bebrejde Socialdemokratiet, at det ikke er i Arbejdstøjet. Det er den højtærede Arbejds- og Socialminister og Formanden for Venstres Rigsdagsgruppe, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, som i denne Sag har været udæskende længe om at faa Bukserne paa, og der er aabenbart inden for Partiet Venstre andre, som har det paa samme Maade og saaledes har medvirket til, at Regeringens Forslag om Revision af Alders- og Invalidere Lovgivningen ikke blev fremsat som bebudet af den højtærede Arbejds- og Socialminister i sidste Halvdel af Marts, men er forsinket saa meget, at det ikke er kommet til første Behandling før i Begyn-